

[Jørgen Tved]

håbninger om, at en samtale, eller måske flere, kunne føre til det fornuftige, at Østersøstaterne for deres eget vedkommende erklærede, at de ville medvirke til at gøre Østersøen til et atomvåbenfrit område.

Vi har ikke sat nogen tidsramme for, hvornår konferencen skulle afholdes. Vi forestiller os, at den skal forberedes grundigt. Vi ved jo, hvor svært vores egen udenrigsminister har det med at være i Danmark, og vi forestiller os faktisk, at også andre landes udenrigsministre, regeringsdeltagere, parlamentarikere osv. måske har en kalender, der er ret så optaget for de nærmeste 14 dage eller ½ år for den sags skyld. Vi er altså indstillet på, at skal sådan en konference afholdes – og det mener vi der er gode grunde til – skal den naturligvis også forberedes ordentligt, således at de parlamentarikere, som man ønsker at komme til at snakke med, har muligheder for at være til stede. Derfor er der af gode grunde ikke sat dato og klokkeslæt på, hvornår vi ønsker denne parlamentarikerkonference.

Vi var ikke så overrasket over, at de borgerlige siger, at det kan de ikke medvirke til, for det kan ikke nytte noget, og vi må først snakke med vore allierede. Ja, den konservative ordfører sagde, det var absurd at afholde en sådan konference, og det er det jo at snakke med alle andre end NATO-partnerne efter De Konservatives opfattelse åbenbart.

Vi har en anden opfattelse af tingene. Vi synes, det er vigtigt, at vi diskuterer og snakker med vores naboer. Der har jo lige været forhandlinger om miljøet Østersølandene imellem, og hvorfor ikke følge sådan nogle initiativer op, så det også kommer til at dreje sig om det mest vitale for os alle sammen, nemlig at bevare livet – og få gjort Østersøområdet til den første plet, hvor man kunne sige: Her er fred og ingen fare, her er ingen atomvåben. Hvorfor ikke prøve at diskutere med vore naboer frem for at afvise med, at først skal vi over Washington og få at vide, om vi nu må få lov. Vi synes altså, der var meget god grund til at tage sådan nogle ting op.

Så siger den socialdemokratiske ordfører, at det ikke er aktuelt lige nu. Jamen vil der egentlig komme noget tidspunkt, hvor man kunne få hr. Lasse Budtz til at acceptere, at nu var tidspunktet inde til at diskutere sådan nogle ting? Er han og Socialdemokratiet ikke også bundet

af NATO på en sådan måde, at det vil være vanskeligt for dem at gå med til sådanne konferencer, uden at de først har fået ridefogdens gode stempel, altså uden at de først har spurgt i NATO-hovedkvarteret?

Jo, tidspunktet er godt nu – men det er naturligvis også godt efter en forberedelse – for det er nu, vi modtager de mange signaler om fred og afspænding og også om, at man skal gøre Østersøen til et atomvåbenfrit område. Det drejer sig vel om at gribe fat, når mulighederne er der. Når signalerne kommer, bør man modtage dem og sige: o.k., hvis I mener noget med disse signaler, så lad os sætte os ned og snakke om tingene og se, hvor meget det har på sig.

Hvis ikke, så kan der være god grund til at gå ud og sige til befolkningen, at der altså ikke var noget hold i det, I sagde om, at I ville medvirke til at gøre Østersøen til et atomvåbenfrit område. Lad os da prøve at gribe tingene, når de er der, i stedet for bare koldt at afvise tingene og så lade dem køre.

Den positive modtagelse, som forslaget fik fra SF, siger jeg tak for, og vi er naturligvis indstillet på også at deltage i udvalgsarbejdet, hvis det kan lade sig gøre. Jeg skulle faktisk nu sidde i et andet udvalg, hvor et af mine egne forslag behandles, men som Folketingets arbejde er tilrettelagt, tilstræber man åbenbart, at færrest mulige medlemmer skal have den bedst mulige undskyldning for at være her i salen. Man sørger for, at et eller to udvalgs møder bliver afholdt, og så kan resten af forsamlingen sige: Jeg deltog i udvalgs mødet – det er der vel kun en snes stykker der gør – men så kan man altså bruge det som undskyldning.

Hvis Folketingets arbejde blev tilrettelagt, som det burde, så medlemmerne havde mulighed for at deltage i debatterne her i salen og man holdt udvalgs møderne på tidspunkter, hvor der ikke var møde i salen, så skulle samtlige Fælles Kurs-medlemmer med liv og lyst deltage i arbejdet også i udvalgene. Mulighederne er som sagt stærkt begrænsede; når vi ikke har deltaget i udvalgsarbejdet samtidig med, at der er møde i salen, så skyldes det, at vi prioriterer det her ret så højt. Men hr. Pelle Voigt har jo muligheder for at påvirke SF's medlem af præsidiat til en bedre tilrettelæggelse af Folketingets arbejde.

Vi har altså ikke noget imod at deltage også i udvalgsbehandlingen af forslaget. Vi vil bare have de fysiske muligheder for at gøre det.